

slušného finančního úřadu nejdéle do konce července 1919, pokud se týče poplatkovým zákonem předpisům v téže lhůtě řádně a správně zadosť učiní.

§ 2.

Bylo-li předepsání pokuty resp. trestní řízení již zahájeno nebo nenabyli-li dosud právní moci rozsudek, resp. předpis pokuty v dotyčné záležitosti vydaný, zastaví resp. odvolá se vydání tohoto předpisu, resp. rozsudku vůči tomu, kdo vyhoví předpisu v předchozím paragrafu ve lhůtě tam uvedené.

§ 3.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení, výkon jeho přísluší ministrovi financí.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.	Stříbrný v. r.
Prášek v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Soukup v. r.	Staněk v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Dr. Rašín v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hruban v. r.

Čís. 368.

Zákon ze dne 25. června 1919,

jmž mění se výměra poplatků z dolových a povrchových měr (měrného) a z výhradních kutisk (kutebného).

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Počínajíc 1. červencem 1919 vyměřuje se měrné (§ 215 a další obec. hor. zákona ze dne 23. května 1854, čís. 146 ř. z.) sumou 40 (čtyřiceti korun), kutebné (§ 3 zák. ze dne 28. dubna 1862, čís. 28 ř. z.) sumou 24 (dvacetičtyř) korun ročně. Měrné a kutebné zapravuje se půlletně předem a to vždy k 1. lednu a 1. červenci. Nová ohlášení podléhají zdanění nejbližším pololetím.

§ 2.

Slevy na měrném a kutebném povolují se pouze výjimečně ministerstvem veřejných prací, jedná-li se dle posudku znalecův o chudá ložiska, neb o závažné důvody technické a hospodářské, jež kutání dosud nedovolovaly.

§ 3.

Zákon tento počne účinkovati dnem vyhlásky. Provéstí jej ukládá se ministerstvu veřejných prací a ministerstvu financí.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Stránský v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Staněk v. r.

Čís. 369.

Zákon ze dne 27. června 1919

o soupisu nemovitostí za účelem uložení majetkové dávky.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ministr financí se zmocňuje, aby za účelem uložení dávky z majetku nařídil soupis veškerého nemovitého jmění, nacházejícího se na území Československého státu, jakož i soupis knihovních pohledávek, zapsaných v pozemkových knihách téhož státu, pokud po právu trvají, dále, aby nařídil soupis nemovitého majetku nacházejícího se mimo území tohoto státu, jestliže majitelé v území republiky Československé bydlí, nebo nejméně jeden rok se zdržují.

Soupis tohoto jmění staniž se podle stavu ze dne 1. března 1919 a podle přihlášky posledního majitele. Nabyli-li někdo jmění podrobeného soupisu podle 1. odst. v době po 1. březnu 1919 až do dne přihlášky, je podroben povinnosti soupisové nejen on, nýbrž i zcizitel.

Při soupisu nemovitostí budiž vybírán manipulační poplatek ve výši $\frac{1}{4}\%$ čisté hodnoty nemovitosti, při soupisu pak knihovních pohledávek $\frac{3}{4}\%$ ní poplatek podle výše jich nominální hodnoty, leč by soupisem povinný prohlásil, že se pohledávky vzdává a postupuje ji státu. V takovém případě je stát oprávněn, dáti převod na sebe zajistiti knihovně. Tento postup nepodléhá poplatku převodnímu.

Ministr financí se zmocňuje, by nařízením tento manipulační poplatek v uvážení hodných případech slevil, nebo by některé předměty osvobodil od poplatku.

§ 2.

Soupisu podléhají též práva, která sluší podle § 298 obč. zák., jakož i podle jiných zákonných ustanovení řaditi k věcem nemovitým, pak práva spojená s nemovitostmi nebo na nich vězící, avšak jen potud, pokud jich cena není zahrnuta v ceně nemovitostí a pokud práva ta mohou nésti nějaký příjem.

Rovněž z hodnoty těchto práv vybíráti jest manipulační poplatek a to $\frac{1}{4}\%$ z hodnoty práv prohlášených za nemovitosti anebo spojených s nemovitostmi, a $\frac{3}{4}\%$ z hodnoty práv vězících na nemovitostech.

§ 3.

Příslušenství, jež sluší považovati podle §§ 293, 294, 296 a 297 všeob. obč. zák. za nemovitosti, podléhá soupisové povinnosti podle tohoto zákona jen potud, pokud nemají tyto věci býti sepsány již podle nařízení vlády z 10. dubna 1919, č. 185 Sb. z. a n., jako věci movité.

§ 4.

Zásady, podle nichž se má státi ocenění nemovitostí a práv, jakož i řízení soupisové, buďtež ustanoveny nařízením.

§ 5.

Ministr financí se zmocňuje, aby uložil těm, kdo přihlášku činí, aby její správnost stvrdili přísahou pod následky trestního zákona, stanovenými pro křivé svědectví.

Přihláška nebo stvrzení přísahou mohou býti vynuceny pokutou pořádkovou až do 5000 korun, která může býti podle potřeby od úřadu vyměřujícího daně opětně uložena. O rekursu rozhoduje zemský finanční úřad s konečnou platností.

§ 6.

Každý občan, usedlý v Československé republice, má při zjišťování jmění svědeckou a znaleckou povinnost a zbavuje se při svém svědectví mlčenlivosti, pokud je zákonem uložena, jakož i povinnosti, zachovati obchodní tajemství, a neplatí pro něho jako svědka ustanovení § 153 tr. ř.; ani on sám, ani osoby uvedené v § 152 tr. ř. nemohou býti stíhány trestně, disciplinárně, nebo důchodkově, vyjde-li z jeho svědecké výpovědi na jevo, že buď on sám neb osoby jmenované v § 152 tr. ř. dopustily se nějakého trestního činu.

§ 7.

Ministr financí se zmocňuje, aby k urychlenému provedení těchto opatření zavedl občanskou pracovní povinnost pro úřady veřejné a osoby i ústavy soukromé, nadal je právy a povinnostmi úředních osob a ústavův a poskytl jim právo rekvizice potřebných předmětův a nutných úkonů k dořazení těchto úkolů, dále, aby provedl potřebná dočasná omezení po stránce osobní i hospodářské, a konečně, aby stanovil výjimky ze zákona o nedělním klidu a ze zákona o 8hodinné době pracovní.

§ 8.

Provedením soupisu mohou býti pověřeni soudy a notáři.

§ 9.

Kdo by zúmyslně přihlášky nepodal, anebo zúmyslně učinil údaje nesprávné, nebo neúplné, buďž řádnými soudy potrestán pro přestupek vězením (na území druhdy uherském uzamčením [zátvorem]) od jednoho týdne až do 6 měsíců, nebo peněžitou pokutou do 50.000 korun. Tyto oba tresty mohou být uloženy společně. Délka trestu na svobodě, uloženo při nedobytnosti pokuty, jakož i úhrn doby tohoto náhradního trestu a hlavního trestu na svobodě nesmí převyšovati dobu jednoho roku.

§ 10.

Kdo by tiskem, nebo veřejně, slovem, nebo jakýmkoliv způsobem, soupisovou akci úmyslně rušil, bude, pokud zde není skutkové povahy těžšího trestního činu, potrestán řádným soudem pro přestupek vězením, a je-li souzen na území druhdy uherském, uzamčením (zátvorem) od 6 neděl do

6 měsíců nebo peněžitou pokutou od 500 K do 2000 K. Oba tyto tresty mohou být uloženy vedle sebe. Délka trestu na svobodě uloženo při nedobytnosti pokuty, jakož i úhrn doby tohoto náhradního trestu a hlavního trestu na svobodě nesmí převyšovati dobu jednoho roku.

§ 11.

Peněžité pokuty uložené podle § 9 a 10 připadají státnímu pokladu.

§ 12.

Ministr financí se zmocňuje, aby také i mimo případy §§ 9 a 10 stanovil tresty na penězích a na svobodě s vyloučením trestů soudních pro porušení jiných ustanovení, vydaných na základě tohoto zákona.

§ 13.

Ministr financí se zmocňuje, by nařízením ustanovil, za jakých podmínek může odpadnouti dodatečná daň, nebo poplatek, nebo trestní stíhání ohledně dosavadních nesprávných udání při vyměřování daní přímých, poplatkův a vojenské taxy.

§ 14.

Provedením tohoto zákona pověřují se ministři financí a spravedlnosti.

§ 15.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 370.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. července 1919

o soupisu nemovitostí, práv s nemovitostmi spojených nebo na nich váznoucích a pohledávek hypotekárních.

Na základě zákona ze dne 27. června 1919, č. 369. Sb. z. a n., nařizuje se toto:

Článek 1.

Dle stavu z 1. března 1919 přihlásiti jest na předepsaném tiskopise v době od 15. července do 31. srpna 1919:

1. Majetek nemovitý, čítajíc v něj i všechna práva zákony neb nařízeními za nemovité věci prohlášená, dále práva s držením nemovitostí spojena nebo na nich váznoucí.

2. Pohledávky knihovní, t. j. pohledávky zapsané v deskách zemských, knihách pozemkových, horních nebo železničních, nebo v jiných knihách veřejných.

Článek 2.

K přihlášce povinny jsou:

a) osoby fyzické, které v území republiky Československé bydlí nebo nejméně jeden rok